

Bir Eylül Akşamında

— SELVASELDA · 25 Eylül 2024

Bir eylül akşamında
Bir damla gözyaşı çağladı içimde
Aktı aktı
Ummanlara karıştı..
Zaman şahit olsun mukaddes hüznüme
Yazsın bunu bir kenara
Unutmasın asla!..

Bir acı yaktı sinemi
Gökkubbe altında
İnim inim inetti
Kavurdu
Küle döndürdü benliğimi
Sonra da savurdu beni gönlünce
Esiri oldum ben bu acının
Ellerim kelepçeli
Ayaklarım prangalı
Yaşamadım bir benzerini
Yakalandım hazırlıksız
Hiç hesapta yoktu bu sancı
Tarifsiz

Bitimsiz
Izdırabı çetin
Can yakıcı
Kelimeler kifayetsiz..

Bir çile aldı götürdü benden beni
Yokum artık bu bedenim içinde
Zaman yok
Mekan yok
Durdu dünya
Kırdım zincirlerimi
Kuşların kanatlarında
Gökyüzünde süzülüyorum sanki

Aslında ödedim bunun bedelini
Ağır da olsa
Şahittir buna ömrüm
Duvarıma astım mühürlü belgesini!..

Bu yüzden
Bitmesini hiç istemiyor yüreğim
Kanasa da yaram derinden derine
Zahmette rahmet vardır nidası
Nakşolmuş hücrelerime..
Demek ki
Razı olmuşum ezelde
Boynumu büküp
Başım gözüm üstüne demişim
Kabul etmişim şeref duyarak..

Varsın bitmesin
Varsın tüketsin
Bitmenin eşliğinde
Çeksin içine nur beni sonra
Dikenli olsa da yolları
Çiyleyle örülü olsa da güzergahları
Karanlıktan aydınlığa koşsun kalbim
Vuslata ersin ruhum..
Bu kutlu yolculukta
Varmak istiyorum edeple ol huzura
Arınmış bir kalple
Başka çarem yok
Ölmek var
Dönmek yok asla
Girdim artık bir yola..